

Ludzkość Chrystusa

Wołam z głębi mej duszy słowami twojej prawdy Boże
Nie głoszę słów przeciwko człowiekowi tylko w trosce o jego życie
To bycie na ziemi staje się udrękom dla drugiego człowieka
Co cierpienie jest prawdą, która godzi serce mego troski ducha

Dzisiejszym świecie zawiść i nienawiść rządzi się swoją prawdą
Naruszają wszelkie poglądy odrębnością swą zachwianą
Która godzi Ducha Świętego w powołaniu według jego zasady
Nie może być wolności bez Chrystusa miłości i jego kultury

Tylko naród otwarty na fundament swej tradycji dziejach
Dla naszego dobra i przyszłych pokoleń chrześcijańskich
Musimy mieć świadomości, że kościół jest naszym dobrem
I broń Boże wystawiać go na próbę nowym jakimś nurtem

Człowiek od początku istnienia posiadał swój tron władzy
Do dzisiejszych czasów buduje nam raj ku ludzkiej rozpacz
A przecież to Take proste przyjąć zasadę wiary i miłości
Dopóki świat nie zrozumie Chrystusa nauki i jego obecności

Ludzkość już posiada narzędzie daru zesłania Ducha świętego
Ale to już świata wola, bo Bóg nie pragnie zniewolić człowieka
To my musimy pragnąć jego władzy miłości świata wolnego
Droga ta jest oświetlona jego mocą cierpliwa i błogosławiona

Dzisiaj wszyscy, co głoszą zasady jego prawdy bycia i tworzenia
Że człowiek potrzebuje ziemskiego a darze niebiańskiego chleba
Co jest owocem rąk pracy a także stępującego z nieba Chrystusa
To oni cierpią odrzucenie wyśmiewanie, bo za życia pragną woli Boga

Hieronim Borkowski